НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № 51-554-04-129
Дата: 11 / 03 2025 г.

17.16

ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА 51-ТО
НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА НАТАЛИЯ КИСЕЛОВА

ДО
Г-Н ДЕЛЯН ДОБРЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО
БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ

УВАЖАЕМА Г-ЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл.79, ал.1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание внасяме писмено предложение за изменение и допълнение на приетия на 06.03.2025 г. на първо гласуване Законопроект за държавния бюджет на Република България за 2025 г., сигн. №51-502-01-4, внесен от Министерски съвет на 24.02.2025 г., както следва:

1. **В Преходните и заключителни разпоредби се създава нов § … както следва:**

§ …. В Закона за местните данъци и такси (Обн., ДВ, бр. 117 от 10.12.1997 г., в сила от 1.01.1998 г., изм. и доп., бр. 71 от 23.06.1998 г., в сила от 24.08.1998 г., изм., бр. 83 от 21.07.1998 г., изм. и доп., бр. 105 от 8.09.1998 г., в сила от 8.09.1998 г., бр. 153 от 23.12.1998 г., в сила от 1.01.1999 г., изм., бр. 103 от 30.11.1999 г., в сила от 1.01.2000 г., изм. и доп., бр. 34 от 25.04.2000 г., в сила от 1.01.2001 г., бр. 102 от 15.12.2000 г., в сила от 1.01.2001 г., бр. 109 от 18.12.2001 г., в сила от 1.01.2002 г., изм., бр. 28 от 19.03.2002 г., изм. и доп., бр. 45 от 30.04.2002 г., в сила от 1.01.2002 г., бр. 56 от 7.06.2002 г., в сила от 1.01.2003 г., бр. 119 от 27.12.2002 г., в сила от 1.01.2003 г., изм., бр. 84 от 23.09.2003 г., изм. и доп., бр. 112 от 23.12.2003 г., в сила от 1.01.2004 г., бр. 6 от 23.01.2004 г., в сила от 1.04.2004 г., доп., бр. 18 от 5.03.2004 г., в сила от 1.01.2005 г., изм., бр. 36 от 30.04.2004 г., в сила от 31.07.2004 г., доп., бр. 70 от 10.08.2004 г., в сила от 1.01.2005 г., изм. и доп., бр. 106 от 3.12.2004 г., в сила от 1.01.2005 г., бр. 87 от 1.11.2005 г., в сила от 1.01.2007 г., изм., бр. 94 от 25.11.2005 г., в сила от 25.11.2005 г., изм. и доп., бр. 100 от 13.12.2005 г., в сила от 1.01.2006 г., бр. 103 от 23.12.2005 г., в сила от 1.01.2006 г., бр. 105 от 29.12.2005 г., в сила от 1.01.2006 г., изм., бр. 30 от 11.04.2006 г., в сила от 12.07.2006 г., изм. и доп., бр. 36 от 2.05.2006 г., в сила от 1.07.2006 г., бр. 105 от 22.12.2006 г., в сила от 1.01.2007 г., изм., бр. 55 от 6.07.2007 г., в сила от 1.01.2008 г., изм. и доп., бр. 110 от 21.12.2007 г., в сила от 1.01.2008 г., изм., бр. 70 от 8.08.2008 г., изм. и доп., бр. 105 от 9.12.2008 г., в сила от 1.01.2009 г., доп., бр. 12 от 13.02.2009 г., в сила от 13.02.2009 г., изм., бр. 19 от 13.03.2009 г., в сила от 10.04.2009 г., доп., бр. 41 от 2.06.2009 г., в сила от 1.07.2009 г., изм. и доп., бр. 95 от 1.12.2009 г., в сила от 1.01.2010 г., бр. 98 от 14.12.2010 г., в сила от 1.01.2011 г., доп., бр. 19 от 8.03.2011 г., в сила

от 8.03.2011 г., изм., бр. 28 от 5.04.2011 г., доп., бр. 31 от 15.04.2011 г., в сила от 1.01.2011 г., изм., бр. 35 от 3.05.2011 г., в сила от 3.05.2011 г., доп., бр. 39 от 20.05.2011 г.; изм. с Решение № 5 на Конституционния съд на РБ от 5.04.2012 г. - бр. 30 от 17.04.2012 г.; изм. и доп., бр. 53 от 13.07.2012 г., в сила от 13.07.2012 г., доп., бр. 54 от 17.07.2012 г., в сила от 17.07.2012 г., бр. 102 от 21.12.2012 г., в сила от 1.01.2013 г., изм., бр. 24 от 12.03.2013 г., в сила от 12.03.2013 г., бр. 30 от 26.03.2013 г., в сила от 26.03.2013 г., доп., бр. 61 от 9.07.2013 г., в сила от 1.01.2014 г., изм. и доп., бр. 101 от 22.11.2013 г., в сила от 1.01.2014 г., бр. 105 от 19.12.2014 г., в сила от 1.01.2015 г., изм., бр. 14 от 20.02.2015 г., бр. 35 от 15.05.2015 г., в сила от 15.05.2015 г., доп., бр. 37 от 22.05.2015 г., бр. 79 от 13.10.2015 г., в сила от 1.08.2016 г., изм. и доп., бр. 95 от 8.12.2015 г., в сила от 1.01.2016 г., доп., бр. 32 от 22.04.2016 г., в сила от 1.01.2017 г., бр. 43 от 7.06.2016 г., изм., бр. 74 от 20.09.2016 г., в сила от 1.01.2018 г., попр., бр. 80 от 11.10.2016 г., изм. и доп., бр. 97 от 6.12.2016 г., в сила от 1.01.2017 г., бр. 88 от 3.11.2017 г., в сила от 1.01.2026 г. (*), бр. 92 от 17.11.2017 г., в сила от 1.01.2018 г., доп., бр. 96 от 1.12.2017 г., в сила от 1.01.2018 г., изм. и доп., бр. 97 от 5.12.2017 г., в сила от 1.01.2018 г., изм., бр. 99 от 12.12.2017 г., в сила от 1.01.2018 г., изм. и доп., бр. 98 от 27.11.2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 108 от 29.12.2018 г., в сила от 1.01.2019 г., изм., бр. 1 от 3.01.2019 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 24 от 22.03.2019 г., в сила от 1.07.2020 г. (*); Решение № 4 на Конституционния съд на РБ от 9.04.2019 г. - бр. 32 от 16.04.2019 г.; доп., бр. 38 от 10.05.2019 г., в сила от 20.04.2019 г., изм. и доп., бр. 96 от 6.12.2019 г., в сила от 1.01.2020 г., изм., бр. 101 от 27.12.2019 г., бр. 102 от 31.12.2019 г., в сила от 1.01.2020 г., доп., бр. 18 от 28.02.2020 г., в сила от 28.02.2020 г., изм., бр. 71 от 11.08.2020 г., в сила от 11.08.2020 г., бр. 104 от 8.12.2020 г., в сила от 1.01.2021 г., доп., бр. 107 от 18.12.2020 г., изм., бр. 110 от 29.12.2020 г., в сила от 31.12.2020 г., бр. 14 от 17.02.2021 г., в сила от 17.02.2021 г., бр. 16 от 23.02.2021 г., бр. 8 от 28.01.2022 г., в сила от 1.01.2022 г., бр. 17 от 1.03.2022 г., в сила от 1.04.2022 г., бр. 104 от 30.12.2022 г., в сила от 1.01.2023 г., доп., бр. 66 от 1.08.2023 г., в сила от 1.01.2023 г., бр. 80 от 19.09.2023 г., в сила от 19.09.2023 г., изм. и доп., бр. 106 от 22.12.2023 г., в сила от 1.01.2024 г., изм., бр. 70 от 20.08.2024 г., в сила от датата, определена в Решение на Съвета на Европейския съюз за приемането на еврото от Република България, прието в съответствие с чл. 140, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, и Регламент на Съвета на Европейския съюз, приет в съответствие с чл. 140, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз, изм. и доп., бр. 81 от 24.09.2024 г., в сила от 24.09.2024 г.) се правят следните изменения:

1. **В чл.44 се правят следните изменения:**

а) ал.1 се изменя така:

„(1) Обект на облагане с данък са имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и регистрираните за движение по пътищата в страната моторни превозни средства, придобити по възмезден начин.“

б) в ал.4, точка 1 се отменя“

2. **Чл.47, алинея 2 се изменя така:**

„(2) При възмездно придобиване на имущество, както и в случаите по чл. 44, ал.3, данъкът се определя от общинския съвет в размер от 0,1 до 3 на сто върху оценката на

придобиваното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.“

ВНОСИТЕЛИ:

Петър Ковачев

Венко Сабурчев

МОТИВИ

По сега действащата норма на ЗМДТ облагаеми по смисъла на чл. 44, ал. 1 са всички придобити по възмезден начин моторни превозни средства (МПС). ЗМДТ не съдържа легално определение на понятието "моторни превозни средства", вследствие на което за изясняването му се използва терминологичния апарат на нормативни актове, уреждащи основни обществени отношения в сферата на движението на МПС. Съгласно § 6, т. 11 от ДР на Закона за движението по пътищата "моторно превозно средство" е „пътно превозно средство, снабдено с двигател за придвижване, с изключение на релсовите превозни средства“. § 6, т.10 от ДР на ЗДвП, казва, че "Пътно превозно средство е съоръжение, придвижвано по пътя на колела и използвано за превозване на хора и/или товари. Към пътните превозни средства се приравняват трамваите, тракторите и самоходните машини, когато се придвижват по пътищата.“, а съгласно чл.140 (7) ЗДвП „Колесните трактори, тракторните ремаркета и друга самоходна техника, регистрирани съгласно Закона за регистрация и контрол на земеделската и горската техника, могат да се движат по изключение по пътищата, отворени за обществено ползване, по ред, определен с наредба, издадена от министъра на земеделието, министъра на вътрешните работи и министъра на регионалното развитие и благоустройството.“

Сложността за извличане по тълкувателен път на отговора на въпроса относно дължимостта на местен данък при възмездно придобиване на самоходна земеделска и горска техника, води до множество противоречиви, през годините отговори от страна на НАП, както и до противоречива съдебна практика.

По силата на чл. 52, т. 1 ЗМДТ с данък върху превозните средства се облагат регистрираните за движение в страната превозни средства. По силата на чл. 140, ал. 1 ЗДвП по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер. Редът за регистриране е уреден в Наредба I-45 от 24.03.2000 г. за регистрацията и отчета на моторните превозни средства и на ремаркетата, теглени от тях. Съгласно чл. 1, ал. 2, т. 2 от Наредбата верижните, строителните, селскостопанските и другите самоходни машини не подлежат на регистрация по реда на тази наредба. Следователно, по правило, селскостопанските и другите самоходни машини не подлежат на регистрация за движение по пътищата и не подлежат на облагане с данък.

Предлаганото изменение цели да опрости и направи максимално ясен подхода при определяне на дължимостта на местния данък при възмездно придобиване на МПС, като уточни, че е дължим само за регистрираните за движение по пътищата в страната. Тази регистрация съгласно Наредбата се извършва в КАТ и се установява лесно от нотариуса, който удостоверява прехвърлянето на собствеността на МПС и е отговорен за събирането на дължимият местен данък. Приемането на предлаганото уточнение, прави ненужно изключението предвидено в чл.44, ал.4, т.1 и за това предлагаме отмяната ѝ.

С влязлата в сила от 2010 г. ал.3 на чл.44 ЗМДТ бе въведен данък при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност. Тъй като при промяната тогава, законодателят не се е погрижил това нововъведено основание за начисляване на данък да бъде отразено сред основанията в чл.47 ЗМДТ, който определя параметрите на данъка, от влизането му в сила до днес, се налага по тълкувателен път да се търси по коя разпоредба да се определя размерът му. Наложила се е практиката да се прилага

чл.47, ал.1, т.2 ЗМДТ, но това не е правно обосновано, тъй като чл.47, ал.1 се отнася само и единствено за дарения. Дори да приемем, че общото на придобиването по давност и дарението е безвъзмездния им характер, пак не е ясно защо се прилага т.2, а не т.1 на чл.47, ал.1. От друга страна е напълно необосновано като данъчна политика да се налага най-високата възможна ставка – от 3,3 до 6,6 на сто при този способ на придобиване, който до 2010 г. не се облагаше с данък, имайки предвид, че с процедурата за установяване на придобиване по давност на собственост върху недвижим имот се установява собствеността върху имоти, които до този момент не са имали издаден документ за собственост. По този начин се легитимира правото на собственост и се попълва кадастралната карта и кадастралните регистри, което би трябвало да бъде насърчавано от държавата, а не да бъде облагано с висок данък. Предложението има за цел да попълни горепосочената празнота в закона и да насърчи собствениците да се снабдят с нотариален акт, с което да се попълни кадастралната карта на собствеността.

ВНОСИТЕЛИ:

Петър Колев

Венко Сабрутев